

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516207339
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1516207339.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: E. J. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom K., G. nám. č. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Róbert Madej, PhD., advokát, Bratislava, Mýtna č. 42, proti žalovanému: naposledy s názvom Endepro, s.r.o., v likvidácii, Bratislava, Ružinovská č. 42, IČO: 35 805 731, ktorý zanikol bez právneho nástupcu, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určení neprijateľných zmluvných podmienok, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 7. mája 2018, č.k. 6 C 134/2016-169, v znení opravného uznesenia zo dňa 8. novembra 2018, č.k. 6 C 134/2016-307, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 7. mája 2018, č.k. 6 C 134/2016-169, v znení opravného uznesenia zo dňa 8. novembra 2018, č.k. 6 C 134/2016-307, zrušuje a konanie z a s t a v u j e .

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 7.5.2018, č.k. 6 C 134/2016-169, v znení opravného uznesenia zo dňa 8.11.2018, č.k. 6 C 134/2016-307, súd prvej inštancie rozhodol tak, že určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že zmluva o poskytnutí služby KOMFORT uzavretá dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne rozhodnutie odôvodnil čl. 2 ods. 1, čl. 8, čl. 9, ustanoveniami § 470 ods. 1, ods. 2, § 290, § 296 C.s.p., § 3 ods. 1, § 39, § 39a, § 52 ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. t/, ods. 5, ods. 6, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, ods. 4, § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1, ods. 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 1 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a/ až z/, § 11 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a vecne tým, že v prejednávanej príhode došlo k uzavretiu dvoch zmlúv, avšak plnenia nimi poskytované sú spoločne obsahom jedného nerozdielneho záväzkového vzťahu. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca uzatváral dve zmluvy iba formálne, s cieľom vytvoriť dojem, že zmluva o poskytnutí služby KOMFORT prináša klientovi „nadštandard“. Kvalifikoval zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva odporuje viacerým ustanoveniam Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z. a je v rozpore s ustanoveniami Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Konštatoval, že ide o typovú zmluvu. Považoval za nesporné, že predmet a cena úveru boli individuálne vyjednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), zároveň vyhodnotil, že žalobca nerozumel celkovým nákladom

úveru, t.j., že náklady za doplnkové služby súvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom takéto klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že obchádzanie zákonnej a logickej požiadavky na uvedenie ceny poskytovanej služby rôznymi „doplnkovými zmluvami“, dohodami o poplatkoch, je zakázané (§ 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch). Účtovanie dohodnutého poplatku za doplnkovú službu je zakázané aj ustanovením § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k licencovaným bankovým subjektom je uplatňovanie takýchto poplatkov, náhrad nákladov alebo inej odplaty za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu zakázané ustanovením § 37 ods. 17 zákona č. 483/2001 o bankách. V konaní prihladal na ochranu slabšej strany - žalobcu, dôvodil, že žalovaný v prejednávacom prípade prekročil odplatu, ktorú môže od spotrebiteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov požadovať, o 48,94 %. Vykonaným dokazovaním, aplikujúc citované zákonné ustanovenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, zmluva o poskytnutí služby KOMFORT uzavretá dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, keď rozhodnutie vo vyhovujúcej časti považoval za dostatočné pre ochranu žalobcu ako spotrebiteľa a zákonné aj z toho dôvodu, že neplatné čiastkové ustanovenia zmluvy nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy, na základe ktorej strany plnili - veriteľ poskytol úver a dlžník tento úver v poskytnutej výške aj splatil. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, jeho výroku I. a III. podal odvolanie žalobca dôvodiac, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.). Uviedol, že má právny záujem na tom, aby odvolací súd posúdil, či aj napadnutá hlavná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá byť výslovne určená za neplatnú. Podľa odvolateľa vyslovenie absolútnej neplatnosti by malo mať prednosť pred vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Dôvodil, že ak sú dojednania o podstatných náležitostiach zmluvy neplatné (čo má za následok, že súd na ne neprihliada), je nemysliteľné, aby zmluva bez podstatných náležitostí mohla sama o sebe existovať ako platný právny úkon. Ide o takú vadu zmluvy, ktorá je neodstrániteľná. Navyše v predmetnom prípade sa jedná o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú bol súd povinný prihliadnuť ex offico. Odvolateľ poukázal na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa prieči príslušnej právnej úprave spotrebiteľských zmlúv jednak v Občianskom zákonníku (§ 53 ods. 6) a zároveň aj právnej úprave podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Súdny v tejto súvislosti už judikovali, že „Neplatnosť zmluvy spôsobená tým, že sa zmluva svojím obsahom alebo účelom prieči právnomu predpisu (§ 39 OZ) je objektívnou skutočnosťou; taká zmluva nemá právne následky zamýšľané účastníkmi, bez ohľadu na to, ktorý z účastníkov neplatnosť spôsobil a či niektorý z účastníkov uzavrel zmluvu v dobrej viere (Rozsudok NS ČR sp.zn. II Odon 53/1996 z 12.6.1996)“. Podľa odvolateľa neobstojí ani tvrdenie súdu prvej inštancie, že postačuje vysloviť úver za bezúročný a bezpoplatkový, a to predovšetkým z dôvodu, že odplata za poskytnutie úveru vo výške 76,81 % ročne predstavuje taký významný exces z limitov stanovených právnou úpravou, že ho možno považovať za civilnoprávnu úzeru podľa § 39a Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 8.12. 2011, sp.zn. 16 Co 71/2011. Ďalej dôvodil, že ak sú naplnené dôvody pre vyhlásenie neplatnosti právneho úkonu z dôvodu jeho rozporu so zákonom, dobrými mravmi resp. z dôvodu civilnoprávnej úžery, nemôže súd rezignovať na vyslovenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu ako celku a obmedziť sa „len“ na čiastkové riešenie v podobe vyhlásenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový, pričom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Martin sp.zn. 21 C 32/2015. Namietal, že súd prvej inštancie nevyhovel žalobnému návrhu žalobcu ani v časti, v ktorej žalobca navrhoval určiť neprijateľné zmluvné podmienky priamo do výroku rozsudku. Išlo konkrétne o neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu (i) v dojednaní o úhrade odmeny v zmluve o poskytnutí služby KOMFORT a (ii) v nezapočítaní nákladov spotrebiteľa zo zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT do RPMN uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na to, že platné právo určuje súdu povinnosť uviesť neprijateľnú zmluvnú podmienku do výroku rozsudku. Odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a určiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 611326027 uzavretá dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná; určiť, že dojednanie o úhrade odmeny vo výške 394,38 € v zmluve o poskytnutí služby KOMFORT uzavretej dňa 27.3.2015 medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; určiť, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje nezapočítanie nákladov spotrebiteľa zo zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT do RPMN uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak zmluva o

spotrebiteľskom úvere a Zmluva o poskytnutí služby KOMFORT boli uzatvorené vo vzájomnej súvislosti a žalobcovi priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, jeho výroku I. a II., podal odvolanie žalovaný dôvodiac, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Konkrétne, a/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie o určovacích žalobných návrhoch, a b/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie o eventuálnom petite (súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nad rámec žaloby). Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Konkrétne a/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie o určovacích žalobných návrhoch, b/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie o eventuálnom petite (súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nad rámec žaloby), c/ súd prvej inštancie zásadný skutkový stav, ktorým dôvodí napadnutý rozsudok, nezisťoval spôsobom súladným s právom žalovaného na spravodlivý proces, a d/ napadnutý rozsudok je arbitrárny; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v napadnutej časti (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.). Konkrétne, a/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie o určovacích žalobných návrhoch, b/ neboli splnené procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie o eventuálnom petite (súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nad rámec žaloby), c/ súd prvej inštancie nedal žalovanému možnosť vyjadriť sa ku skutkovému stavu, ktorý mienil ustáliť inak ako postupom podľa C.s.p. a d/ súd prvej inštancie nezisťoval skutkový stav podľa C.s.p.; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.). Konkrétne, na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu a/ že údajne žalobca má naliehavý právny záujem na určovacích žalobných návrhoch, b/ že údajne žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, c/ pokiaľ ide o zmluvu o poskytnutí služby komfort uzatvorenú medzi stranami dňa 27.3.2015 (ďalej len „zmluva o doplnkovej službe“), a. že zmluva o doplnkovej službe sa nachádza v spise a bola vykonaná ako listinný dôkaz, b. že zmluva o doplnkovej službe, ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku existuje, c. že zmluva o doplnkovej službe nie je v prospech žalobcu, je nepotrebná, pre žalobcu nie je užitočná ani prospešná, a že žalobca je na jej základe nútený platiť za to, že dostal peniaze na účet, alebo mu odišli z účtu, pričom: „V danom prípade je nesporne preukázané, že predmetná služba nie je v jeho prospech. Spotrebiteľ je tak nútený platiť za to, že dostal peniaze na účet, alebo mu odišli z účtu čo vie aj bez toho, že by mu to žalovaný oznamoval. Táto služba sa javí súdu ako nadbytočná pokiaľ má byť spoplatnená.“ (ods. 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku), d. že plnenia poskytované na základe zmluvy o doplnkovej službe a plnenia poskytované na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi stranami dňa 27.3.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“) sú spoločne obsahom jedného nerozdielneho záväzkového vzťahu, pričom: „Podľa názoru súdu žalovaný uzatváral dve zmluvy iba formálne, s cieľom vytvoriť dojem, že zmluvu o poskytnutí služby KOMFORT prináša klientovi „nadštandard“ (ods. 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku), a e. že zmluva o doplnkovej službe je neplatná podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), keďže je v rozpore s dobrými mravmi a ide o klamanie spotrebiteľa a náklady s ňou spojené sú nekalou obchodnou praktikou; a d/ že pokiaľ ide o zmluvu o úvere, a. že zmluva o úvere sa nachádza v spise a bola vykonaná ako listinný dôkaz, b. že zmluva o úvere, ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku existuje, c. že žalobca dlh zo zmluvy o úvere splatil, d. že zmluva o úvere odporuje viacerým ustanoveniam Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) a je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v platnom znení (ďalej len „smernica 93/13“), e. že žalovaný zahmlieval skutočnú cenu poskytovanej finančnej služby a žalobca jednoznačne nerozumel celkovým nákladom spotrebiteľa spojeným so spotrebiteľským úverom, „t.j. že náklady za doplnkové služby súvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.“ (ods. 63 odôvodnenia napadnutého rozsudku), f. že najvyššia prípustná výška odplaty za poskytovanie spotrebiteľských úverov vzťahujúca sa k zmluve o úvere bola vo výške 27,66 %, a že žalovaný túto odplatu prekročil, keď „podľa údajov Ministerstva financií SR najvyššia prípustná výška odplaty za poskytovanie spotrebiteľských úverov za prvý štvrtrok 2015 (platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2015 do 15.08.2015) pri zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov bola vo výške 27,66 %. Žalobca v tomto prípade prekročil

odplatu, ktorú môže od spotrebiteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov požadovať o 48,94%.“ (ods. 67 odôvodnenia napadnutého rozsudku), g. že odplata za poskytnutý úver podľa Zmluvy o úvere je 63,97 % (ods. 25 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a súčasne tiež aj 76,60 % (ods. 66 odôvodnenia napadnutého rozsudku), a že je neplatná podľa § 39 OZ pre obchádzanie zákona a rozpor s dobrými mravmi, tiež súčasne odporuje § 53 ods. 6 OZ a § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a h. že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, keďže nesprávnym percentuálnym vyjadrením odplaty je skreslená aj výška RPMN; a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.). Konkrétne sú prípustné novoty, ktoré sa podľa § 366 písm. a/ C.s.p. týkajú procesných podmienok a preukazujú ich nesplnenie, súčasne ktorými tiež podľa § 366 písm. c/ C.s.p. má byť preukázané, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie prvým a druhým výrokom napadnutého rozsudku, a súčasne, ktoré podľa § 366 písm. d/ C.s.p. žalovaný ako odvolateľ bez svojej viny nemohol ani uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko do vyhlásenia napadnutého rozsudku o nich nevedel. Konkrétne tak ide o prípustné listinné dôkazy, ktoré žalovaný navrhuje vykonať, a to a/ 277. Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky z 3. októbra 2017 k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (tlač 647) (ďalej aj len „Uznesenie Ústavnoprávneho výboru NR SR z 03.10.2017“) a b/ Zápisnicu z 54. schôdze Ústavnoprávneho výboru NR SR zo dňa 3.10.2017; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza najmä z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Konkrétne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza najmä z nesprávneho právneho posúdenia: a/ výkladu § 137, § 298 a § 301 C.s.p. a § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., keď správne mal určovací žalobný návrh žalobcu na určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti subsumovať pod § 137 písm. d/ C.s.p., správne mal dospieť k tomu, že podmienka jeho procesnej prípustnosti podľa § 137 písm. d/ C.s.p. nie je splnená, keďže § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je aplikovateľný na žalobu, nakoľko § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. sa vzťahuje iba na tie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré existujú, a nie na tie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo už zanikli, správne mal určovací žalobný návrh žalobcu na určenie neplatnosti zmluvy o doplnkovej službe subsumovať pod § 137 písm. d/ C.s.p., správne mal dospieť k tomu, že podmienka jeho procesnej prípustnosti podľa § 137 písm. d/ C.s.p. nie je splnená, keďže pre žalobcu takéto právo domáhať sa určenia takejto právnej skutočnosti nevyplýva z osobitného predpisu, správne mal určovacie žalobné návrhy subsumovať pod § 137 písm. d/ C.s.p., správne mal dospieť k tomu, že podmienka ich procesnej prípustnosti podľa § 137 písm. d/ C.s.p. nie je splnená, keďže právo žalobným návrhom sa domáhať určenia neprijateľnosti je právnym poriadkom Slovenskej republiky upravené už iba v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. C.s.p., kde žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom, pričom § 298 C.s.p. nezakladá spotrebiteľovi právo domáhať sa určovacím žalobným návrhom určenia neprijateľnosti, ale spotrebiteľ môže súdu mimo žalobného návrhu (mimo petitu) navrhnúť len vysloviť neprijateľnosť; b/ výkladu § 216 C.s.p. - správne súdu prvej inštancie z § 216 ods. 1 C.s.p. vyplýva povinnosť byť viazaný na spôsob, akým žalobca v žalobe eventuálne vyjadril svoje žalobné návrhy, obe eventuálne skupiny žalobných návrhov súd prvej inštancie nemôže zlúčiť, naopak jedna skupina žalobných návrhov vylučuje druhú skupinu žalobných návrhov, a napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie nemôže prekročiť žalobné návrhy žalobcu; c/ strany, ktorú zaťažuje dôkazné bremeno - správne dôkazné bremeno preukázania vadnosti zmlúv, ktoré sú predmetom tohto sporu zaťažuje žalobcu, ktorý dôkazné bremeno neunesol; d/ výkladu právnych úkonov, spôsobu zmeny záväzkov a obsahu záväzkov - správne súd prvej inštancie podľa § 35 ods. 2 OZ pri výklade obsahu záväzkov môže použiť iba taký ich výklad, ktorý neodporuje jazykovému prejavu strán a súd prvej inštancie pritom musí rešpektovať prejavenu zmluvnú autonómiu strán, ktoré vyjadrili vôľu uzatvoriť dve rôzne zmluvy a nie jednu zmluvu, a b. v súlade s § 516 ods. 2 OZ mal vychádzať z prezumpcie kumulatívnej novácie, čiže mal správne vychádzať z toho, keďže zo zmluvy o doplnkovej službe, ktorá bola uzatvorená po uzatvorení zmluvy o úvere nevyplýva, že by mala meniť zmluvu o úvere, tak ide o ďalší nový záväzok (najmä predsa spôsob splácania úveru je dojednaný iba v zmluve o úvere, a to plnením na bankový účet žalovaného, a zmluva o doplnkovej službe na uvedenom nič nemení); e/ určenia celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výpočtu odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) - správne do celkových nákladov spotrebiteľa, a teda ani do výpočtu odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, ani do výpočtu RPMN nevstupuje také protiplnenie za doplnkové služby, o ktorom sa pri uzavretí takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevedelo, ani protiplnenie za

takú doplnkovú službu, ktorá je dobrovoľná; a f/ údajnej bezúročnosti a bez poplatkovosti - a. zmluva o úvere je bezvadná, b. fikciu (sankciu) bezúročnosti a bez poplatkovosti podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. možno vykladať iba reštriktívne a v súlade so všeobecným princípom proporcionality objasneným rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíróová, C-42/15 (ďalej len „Rozsudok HCS“) a princípom proporcionality zásahov do základných práv a slobôd objasneným Ústavným súdom Slovenskej republiky, a c. k naplneniu § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa vyžaduje nesprávne uvedenie RPMN, ak je uvedená nesprávne práve v neprospech spotrebiteľa. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, príp. rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vydaril žalobca, pričom zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, zotrval na svojom odvolacom návrhu.

6. Žalovaný doručil odvolaciemu súdu oznámenie, podľa ktorého bola spoločnosť Endepro, s.r.o. v likvidácii po ukončení likvidácie vymazaná z obchodného registra a zanikla bez právneho nástupcu. Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a zastaviť súdne konanie, trovy konania si neuplatnil.

7. Odvolací súd z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. zistil, že žalovaný, ktorý bol spoločnosťou s ručením obmedzeným, zapísaným v Obchodnom registri, oddiel Sro, vložka číslo 23439/B bol dňom 5.9.2019 vymazaný z obchodného registra, zanikol bez právneho nástupcu.

8. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 61 C.s.p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

11. Podľa § 62 C.s.p. ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 64 C.s.p. ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak.

14. Podľa § 19a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 20a Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

16. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd vo veci rozhodnúť. Súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania. Ak súd kedykoľvek v priebehu konania zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný, alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, ktorú súd obligatórne skúma počas celého konania. V prípade právnickej osoby, ktorá zanikla bez právneho nástupcu, ide o neodstrániteľnú vadu konania, majúcu za následok zastavenie konania.

17. Keďže odvolací súd zistil, že žalovaný zanikol bez právneho nástupcu, pre tento nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

18. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 256 ods. 1 a 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane (1) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane (2).

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd prihliadol na dôvod, pre ktorý konanie zastavil, a preto žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).